

Wojсковy Sąd Rejonowy
w Krakowie

23
Znak akt: Sr.58/53

W Y R O K

=====

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Kraków, dnia 14 marca 1953 r.

Wojсковy Sąd Rejonowy w Krakowie

w składzie:

przewodniczący: mjr. Tołkan Mikołaj
żawnicy: chor. Mieszkowski Bronisław
st. sierż. Koziuto Witold

w obecności prokuratorów wojskowych kpt. Huka Władysława i kpt. Dorożowskiego Romana, oraz obrońców: adw. Garwicza Norberta z urzędu dla osk-nego Makusza Zbigniewa, adw. Markusa Andrzeja z wyboru dla osk-nego Kuławskiego Mariana oraz obrońców z wyboru - adw. Korneckiego Adama dla osk-nego Króla Franciszka, adw. Jaśki Edwarda dla osk-nego Jańca Zygmunta i adw. Zawadzkiego Mieczysława dla osk. Mamaka Stanisława oraz przy udziale protokółanta ppor. Podleśnego Jerzego rozpoznawszy sprawę:

1. MAKUSZA - WORONICZA Zbigniewa, syna Ryszarda i Wandy z domu Woroszyńskiej, urodzonego dnia 2 maja 1916 r. w miejscowości Granica, pow. Dąbrowa Górnicza, narodowości polskiej, obywatela polskiego, z wykształceniem średnim /duża matura/, z zawodu - do roku 1939 oficera zawodowego, ostatnio urzędnika Spółki "Artos" do roku 1950, a później bez określonego zawodu, bez majątku, zameldowanego na stałe miejsce pobytu w Gliwicach ul. Skowrończa 6, w wojsku polskim od 1935 r. do 1938 r., a później do roku 1939 w Korpusie Straży Granicznej, majora z A.K. zweryfikowanego do stopnia kapitana fezerwy, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Gliwice, odznaczonego - ze słów - przez Dowództwo A.K. Krzyżem Walecznych trzykrotnie, Krzyżem Wirtuti Militari kl. V, i Krzyżem Zasługi z Mieczami, w okresie okupacji członka Z.W.M., PZPi AK, syna inteligenta pracującego, bezpartyjnego, rozwiedzionego, oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP, art. 7 i art. 4 § 1 MKK oraz z art. 196 KK, sądownie niekaranego,
2. KUKAWSKIEGO Mariana syna Rajmonda i Anieli z d. Surmińskiej, urodzonego 8.09.1910 r. we Lwowie, narodowości polskiej, obywatela polskiego, żonatego, bezdzietnego, syna urzędnika prywatnego, mającego wykształcenie wyższe /inżynier-leśnik/, z zawodu inżyniera - leśnika, kierownika Państwowego Tartaku w Kamienicy, powiat Limanowa i tamże zamieszkałego, bez majątku, w wojsku niesłużącego, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Nowy Sącz, bez odznaczeń, sądownie niekaranego, oskarżonego z art. 15 § 2 w zw. z art. 7 Dekr. z dnia 13.06.1946 r. i art. 86 § 2 KKWP,

- 29
3. KROLA Franciszka syna Andrzeja i Katarzyny z d. Majchrzak, ur. 24.10.1911 r. w Roztoce gm. Łukowica pow. Limanowa, narodowości polskiej, obywatela polskiego, żonatego, rolnika, posiadającego 7 ha ziemi, przed wojną i częściowo w czasie okupacji granatowego policjanta, stale zamieszkałego w Roztoce Nr. 125 gm. Łukowice pow. Limanowa, w W.P. od 1931 - 1933 w 2 Pułku Lotniczym, kaprała rezerwy, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Nowy Sącz, bez odznaczeń, syna chłopca średniorolnego, bezpartyjnego, w okresie okupacji członka Z.W.Z. B.Ch. i A.K. oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP oraz z art. 7 i 4 § 1 MKK,
 4. JONCA Zygmunt syna Józefa i Józefy z d. Mikrut, ur. 24.11.1916 r. w Nowym Sączu, narodowości polskiej, obywatela polskiego, żonatego, ojca 2-ga dzieci w wieku 9-ciu miesięcy i 4-ch lat, z zawodu referenta handlowego Powiatowych Zakładów Mleczarskich w Łososinie Górnej, pow. Limanowa, stale zamieszkałego w Limanowej ul. Siwy Brzeg Nr. 322, w służbie wojskowej od 1935 - 1939 r. w stopniu podporucznika, zweryfikowanego porucznika rezerwy, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Nowy Sącz, ze słów odznaczonego przez Dowództwo A.K. Krzyżem Walecznych i Krzyżem Zasługi, w czasie okupacji członka A.K., bezpartyjnego, syna inteligenta pracującego, oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP i art. 14 § 2 w zw. z art. 7 MKK,
 5. MAMAKA Stanisława s. Józefa i Agnieszki z d. Bednarz, urodzonego 9.06.1913 r. w Limanowej, narodowości polskiej, obywatela polskiego, z wykształceniem 6 kl. gimnazjalnych, z zawodu mistrza betoniarskiego, syna kułaka, posiadającego 17 ha ziemi, bez majątku, stale zamieszkałego w Limanowej, ul. Generała Świerczewskiego 41, w W.P. od 1937 - 1939 r. w stopniu kaprała, obecnie kaprała rezerwy, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Nowy Sącz, nieodznaczonego sądowo niekaranego, w okresie okupacji członka B.Ch. bezpartyjnego kawalera, oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP i z art. 7 i 4 § 1 MKK

Na podstawie złożonych na rozprawie zeznań świadków Bodzionego Stanisława, Rudziokiego Franciszka, Jawora Józefa, Gorgola Józefa, Franczyka Antoniego, Olszaka Piotra, Olszaka Józefa, Jurkowskiego Józefa, Lecha Jana, Kubowicza Eugeniusza, Wojtowicza Juliana, Kokurewicz Heleny, Adamczyk Marii i Adamczyka Władysława, oraz na podstawie zeznań powyższych świadków - złożonych w czasie śledztwa, a ujawnionych na rozprawie, na podstawie ujawnionych na rozprawie, dowodów rzeczowych i dokumentów, a także na podstawie wyjaśnień oskarżonych złożonych w toku śledztwa i rozprawy ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony Makusz - Woronicz Zbigniew, przedwojenny oficer zawodowy, pracujący po linii wywiadu w Korpusie Straży Granicznej w czasie okupacji hitlerowskiej brał udział w konspiracyjnej organizacji podziemnej Z.W.Z., P.Z.P., a następnie A.K. na terenie Warszawy, pełniąc funkcję dowódcy brygady kontrwywiadu Warszawa - Śródmieście i dowódcy tzw. grupy likwidacyjnej "Z.O.M.". W latach 1941 - 1942 r. osk. Makusz nawiązał kontakt z członkiem Gestapo Szwuchowem, przy czym istota i treść tego kontaktu polegała na tym, że osk. Makusz z polecenia kierownictwa A.K. wskazywał gestapo ludzi, działających na szkodę Niemców hitlerowskich, a przede wszystkim lewicowców

25
w zamian za co gestapo w drodze wymiany wzajemnych usług zwalniało na żądanie dowództwa A.K. niektórych Ak-owców. Współpraca powyższa odbywała się na terenie Warszawy i Lwowa, gdzie osk. Makusz pełnił funkcje szefa oddziału kontrwywiadu przy sztabie "obszaru lwowskiego: A.K. Pracując dalej w A.K. na różnych stanowiskach, był oskarżony przy sztabie generała Okulickiego z kontrrewolucyjnej organizacji "Nie", stanowiącej przedłużenie działalności A.K. Postępowanie przeciwko osk. Makuszowi o przestępstwa popełnione w okresie okupacji, toczy się odrębnie.

Po wyzwoleniu osk. Makusz ukrywał się i był dwukrotnie aresztowany w roku 1946 i 1950 został jednakże zwolniony z powodu braku dowodów winy. W lutym 1951r. przybył osk. Makusz do Limanowej i za pośrednictwem wego kuzyna Gotwalda Stanisława otrzymał schronienie u kierownika Państwowego Tartaku w Kamienicy oskarżonego Kukawskiego Mariana. Oskarżony Makusz szukał kontaktów z podziemiem na danym terenie, pragnąc nawiązać z nim łączność organizacyjną, a równocześnie rozpoczął montowanie organizacji kontrrewolucyjnej pod nazwą "Odwet Górski".

W połowie 1951r. oskarżony Król Franciszek, dowiedziawszy się od Gurgula Józefa, że na terenie powiatu limanowskiego i nowosądeckiego grasuje jakaś banda kontrrewolucyjna a charakterze rzekomo "międzynarodowym", której hersztem był Perełka Stanisław, zawiadomił o tym oskarżonego Makusza, który polecił mu nawiązanie kontaktu z Perełką, celem podporządkowania tego ostatniego Makuszowi. Równocześnie oskarżony Makusz opracował plan kontrrewolucyjnej organizacji o charakterze dywersyjno - szpiegowskiej, której nakreślił zadanie organizowania i przygotowywania kadr, celem wystąpienia zbrojnego przeciwko Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i jej sojusznikom na wypadek upragnionego przez tą organizację kontrrewolucyjną starcia z napastnikami imperialistycznymi oraz zbierania wszelkiego rodzaju wiadomości szpiegowskich, celem przekazania ich wywiadom amerykańskiemu. Pod względem personalnym kontrrewolucyjna organizacja "Odwet Górski" starała się wciągnąć przede wszystkim byłych AK-owców, N.S.Z-owców, P.S.L.-owców i tym podobne elementy kontrrewolucyjne.

Zgodnie z instrukcją organizacyjną, opracowaną przez osk. Makusza, "Odwet Górski" miał aspiracje stać się organizacją o szerszym zakresie, ogarniającą możliwie najszersze tereny kraju i podporządkowaniu bezpośrednio zagranicznym ośrodkiem imperialistycznym i emigracyjnym. Kierowniczym ośrodkiem tego związku kontrrewolucyjnego miał być "Sztab Obszaru Odwetu", któremu z kolei miały podlegać okręgi, obwody, rejony i placówki, na czele których mieli stać komendanci tych jednostek organizacyjnych. W sztabie "Obszaru" przewidziane było tworzenie szeregu oddziałów, jak oddział organizacyjny, wywiadowczy, operacyjny, kwaterunkowo uzbrojeniowy, łączności, kulturalno - oświatowy, służby cywilnej, dywersji wojskowej służby kobiet i oddział dusz - pasterskich. Wszyscy oskarżeni wchodziłi w skład kierownictwa obszaru "podkarpackiego", obejmującego według zamierzeń oskarżonego Makusza teren całego podkarpacia. Faktycznie jednakże organizacja zdążyła rozwinąć swoją działalność przestępczą na terenie części powiatu limanowskiego i nowosądeckiego. W planach i założeniach organizacji było stworzenie również wyższych organów t.zw. dowództwa "Odwetu", sztabu "Odwetu: a także rozbudowa

kadr wojskowych, stworzenie oddziałów walczących, wojskowej służby administracyjnej i wojskowej służby kobiet. Zbrodniozca "Ideologia" tej organizacji została jasno i dobitnie określona przez oskarżonego Makusza w instrukcji organizacyjnej /k.139/ tom.IV, oraz w piśmie do Ambasady Amerykańskiej, wysłanym później wraz ze sporządzonym serwisem szpiegowskim przez Helenę Kokurewicz /k.315 - 316 tom.IV/.

W skład "Sztabu Obszaru Odwetu" weszli najpierw poza oskarżonym Makuszem - Woroniczem, który przybrał sobie pseudonim "Montanna" oskarżony Kukawski Marian, który otrzymał pseudo "Krzywonoś" i występował jako zastępca Makusza i równocześnie szef oddziału organizacyjnego, oskarżony Król Franciszek, który otrzymał pseudo "Skalny" i występował jako oficer do prac zleconych, a przewidziany był na szefa dywersji, skazana Adamczyk Maria pseudo "Szarotka", jako łączniczka i sekretarka "Dowódcy Sztabu" tj.osk.Makusza, oraz ksiądz Lechjan jako kapelan, przewidziany na szefa oddziału dusz pasterskiego. Wyżej wymienionych zwerbował do organizacji osk.Makusz.

W składzie wyżej wymienionym Sztab Obszaru" przystąpił do realizacji swoich zamierzeń. W okresie od października 1951r. do stycznia 1952 r. osk-ny Makusz zwerbował do organizacji Hudzickiego Franciszka, gminnego komendanta S.P. w Kamienicy Jawora Józefa, pracownika Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Kamienicy, Opyda Józefa i Opyda Franciszka - pracowników miejscowego tartaku, Adamczyka Władysława - pracownika miejscowej spółdzielni, Wojtowicza Juliana i Kubowicza Eugeniusza - księży wikariuszy parafii w Kamienicy, a ponadto usiłował zwerbować Adamczyka Jana, Barana Ryszarda i Budę Zofię, lecz ci nie wyrazili zgody na wstąpienie do tej organizacji. Rozmowy wstępne z wyżej wymienionymi na temat wstąpienia do organizacji przeprowadzili oskarżony Kukawski oraz Adamczyk Maria, którzy znali tych ludzi dobrze i często z nimi stykali się. W ten sposób oskarżony Kukawski wraz z Adamczyk Marią dokonali głównego zadania w zwerbowaniu tych ludzi, gdyż nakłonili ich do organizacji, po czym kontaktowali ich z Makuszem, który przeprowadzał z nimi jeszcze rozmowę i odbierał w końcu przyrzeczenie. Oskarżony Kukawski usiłował ponadto zwerbować do tegoż związku przestępczego również przedwojennego kapitana Maciejewskiego Witolda, lecz bezskutecznie.

W październiku lub listopadzie 1951r. oskarżony Król Franciszek w poszukiwaniu nowych członków udał się na teren Limanowej, gdzie nawiązał kontakt z oskarżonymi Mamakiem Stanisławem i Jońcem Zygmuntem, znanymi mu z okresu okupacji członkami A.K., którym zaproponował wstąpienie do organizacji. Uzyskawszy ich zgodę, skontaktował ich następnie z oskarżonym Makuszem w swoim domu w Roztoce, pow.Limanowa, gdzie osk. Makusz odebrał od nich przyrzeczenie organizacyjne, przy czym osk.Mamak obrał sobie pseudo "Zew Gór", a oskarżony Joniec pseudo "Jaworz". Nowo - zwerbowanym wyznaczył osk.Makusz funkcje organizacyjne, a mianowicie osk.Mamakowi funkcję "szefa służby wojskowej administracyjnej, "oskarżonemu zaś Jońcowi funkcję komendanta do spraw wojskowych na powiat Limanowa. Oskarżony Makusz polecił osk.Mamakowi i Jońcowi zorganizowanie na podległym im terenie sieci wywiadowczej i zbieranie wiadomości szpiegowskich, po które miała się zgłaszać łączniczka Adamczyk Maria ps."Szarotka". Za punkt kontaktowy miało służyć mieszkanie osk.Mamaka w Limanowej.

24

Osk. Król zaproponował wstąpienie do organizacji Gurgulowi Józefowi, a za jego pośrednictwem pod koniec 1951r. zwerbował braci - Piotra i Józefa Olszaków z Podegrodzia, pow. Nowy Sącz, a także Krocza Franciszka. Wykonując polecenia Makusza oskarżony Król, który uprzednio poprzez Gurgula i Olszaka Piotra dowiedział się, że na tamtejszym terenie działa banda przestępcza pod "dowództwem" Perełki Stanisława, za pośrednictwem Jurkowskiego nawiązał kontakt z Perełką na przełomie 1951r - 1952 r proponując Perełce podporządkowanie się organizacji kontrrewolucyjnej "Odwet Górski". Perełka zajął wobec tego projektu stanowisko powściągliwe, odpowiadając na propozycje osk. Króla, że musi najpierw przeprowadzić wywiad co do charakteru i zamierzeń organizacji "Odwet". Jakkolwiek do fuzji bandy Perełki z "Odwetem", kierowanym przez osk. Makusza nie doszło, to jednak banda Perełki, który działał na własną rękę, w czasie dokonywanych później napadów terrorystyczno - rabunkowych, posługiwała się wobec ofiar swoich napadów nazwą "Polska Armia Odwet:", co stanowi pewnego rodzaju adaptację nazwy "Odwet Górski". Banda ta dokonała kilku rabunków oraz pobiła kilku aktywistów, a członkowie jej za powyższe przestępstwa zostali skazani.

Główną formą działalności przestępczej kontrrewolucyjnej organizacji "Odwet Górski" było szpiegostwo. Oskarżony Makusz już od czerwca 1951r. zaczął gromadzić bądź to bezpośrednio, drogą obserwacji wszelkiego rodzaju wiadomości z dziedziny życia politycznego, stosunków gospodarczych, charakterystyki personalnej, aparatu państwowego itp.

Z powyższych materiałów osk. Makusz sporządził obszerny serwis szpiegowski, zawarty w tomie IV akt sprawy, z zamiarem dostarczenia go wywiadowi amerykańskiemu. W skład tego serwisu weszły wiadomości, stanowiące szczegółową charakterystykę części powiatu limanowskiego i nowosądeckiego, dotyczącą ukształtowania sił i stosunków politycznych, nastawów ludności poczyną władzy ludowej, sytuacji i stosunków gospodarczych z wykazem poszczególnych przedsiębiorstw gospodarczych i zakładów pracy oraz ich produkcji, planowania gospodarczego, gospodarczych instytucji państwowych i spółdzielczych oraz realizacji planowania, działalności państwowej na odcinku kulturalno oświatowym, działalności instytucji o charakterze publiczno - prawnym i społecznym, jak Rady Narodowe i Prezydium Rad Narodowych, Związek Samopomocy Chłopskiej, Liga Kobiet, Liga Przyjaciół Żołnierza itp. Wszystkie instytucje rozpracowano również z punktu widzenia własnego pod względem personalnym, dając charakterystykę ludzi, oddanych władzy ludowej, których nazywano "niebezpiecznymi" lub "niepewnymi" oraz ludzi, których ta organizacja kontrrewolucyjna uważała za "swoich" i na których miała zamiar oprzeć się w swej działalności. W tym serwisie znalazł się również wykaz osób, przeznaczonych do likwidacji /k.240/ tom.II przez tą zbrodniczą organizację.

W serwisie tym znalazło się rozpracowanie miejscowych organizacji partyjnych i Organów Bezpieczeństwa, oraz niektóre wiadomości natury wojskowej, które oskarżeni zdołali zebrać poprzez penetrację w instytucjach niewojskowych oraz w drodze własnego rozumowania skombinować, na podstawie "analizy" innych materiałów, o charakterze niewojskowym.

Działalność szpiegowska oskarżonych poza osk. Makuszem, który kierował całością i sam najwięcej zebrał materiałów, a w końcu osobiście sporządził serwis, przedstawia się następująco:

Osk. Kukawski od jesieni 1951r. przekazał osk. Makuszowi wszystkie istotne materiały, którymi sam dysponował, z podległego mu Tartaku Państwowego w Kamienicy, którego był kierownikiem, dając osk. Makuszowi wyczerpujące rozpracowanie tartaku pod względem gospodarczym i politycznym /k.216-227/ t.IV/, a tak samo materiały dotyczące tartaku w Szczawie. Ponadto osk. Kukawski przekazał osk. Makuszowi szereg najrozmaitszych tajnych dokumentów, którymi dysponował z tytułu swego stanowiska służbowego, a nadsyłanych mu przez jego władze przełożone. Pisma te zawierały również szereg wiadomości, stanowiących tajemnicę państwową, z dziedziny politycznej, gospodarczej, bezpieczeństwa oraz wojskowej /k.247, 248, 250, 253, 255, 257, 258-263, 272, 273 t.IV i k.132 - 133 t.I/. Ponadto osk. Kukawski bądź sam, bądź to wspólnie z innymi członkami "Odwetu", dostarczył osk. Makuszowi między innymi informacji o Ośrodku Zdrowia, Izby Porodowej i P.C.K. na terenie Kamienicy /k.213 t.IV/ oraz charakterystyki personalnej, dotyczącej osób, których organizacja kontrrewolucyjna uważała za oddanych Władzy ludowej, a wrogów tej zbrodniczej organizacji /k.137 - 140 t.IV/ oraz k.132 i 133 t.I/.

Oskarżeni Mamak i Jonic wspólnie w okresie od jesieni 1951r. do kwietnia 1952 r. dokonali rozprawowania terenu powiatu limanowskiego z dziedziny politycznej, oraz ekonomicznej, przekazując osk. Makuszowi dane o M.O., U.B., o aktywnych działach partii, o ośrodkach przemysłowych, znajdujących się na terenie Limanowej i Mszany Dolnej, oraz Łososiny Górnej, dane o drogach mostach w powiecie, przy czym załączyli odpowiednie mapy i wykazy statystyczne. Ponadto wyżej wymienieni dwaj oskarżeni dostarczyli Makuszowi danych dotyczących skupu produktów żywnościowych na rok 1952 dla powiatu limanowskiego /k. 274, 280-283, 291-292, 294-297 t.IV oraz k.133, 134 t.I/. Powyższe materiały szpiegowskie osk. Joniec i Mamak przesyłali osk. Makuszowi za pośrednictwem łączniczki Adamczyk Marii ps. "Szarotka" oraz za pośrednictwem osk. Kukawskiego, którzy zgłaszali się po te materiały przeważnie na punkt kontaktowy, który stanowiło mieszkanie osk. Mamaka.

Osk. Król Franciszek dostarczył osk. Makuszowi wiadomości o znalezieniu przez miejscową ludność przyrzędu lotniczo-meteorologicznego. Wiadomość ta, jakkolwiek nie stanowiłaby tajemnicy podlegającej ochronie, to jednak z uwagi na to, że znalazła się ona w serwisie, a w dodatku odpowiednim komentarzem, świadczącym, że "Odwet" traktował to jako wiadomość szpiegowską, stanowi to również przejaw szialalności szpiegowskiej ze strony osk. Króla /k.35 t.I, 275-279/. Poza tą jedną wiadomością osk. Król nie przekazał żadnej wiadomości "Odwetowi" ani też nie zdołał zebrać, natomiast werbując członków do organizacji, polecał im prowadzenie wywiadu odnośnie broni oraz tego, kto należy do partii na danym terenie, jak to wynika z zeznań świadka Olszaka Józefa, złożonych w świetle /k.157 t.II i na rozprawie/.

W styczniu 1952 r. osk. Makusz, mając już gotowy serwis szpiegowski postanowił przekazać go Ambasadzie USA w Warszawie, W tym celu sporządził odpowiednie pisma, adresowane do Ambasady, w którym proponował swoje usługi szpiegowskie, żądając w zamian za to dolarów /k.315 - 319 t.IV/. Serwis wraz z powyższym pismem i instrukcją kontaktową, opisującą sposób doręczenia materiałów szpiegowskich w Ambasadzie /k.319 t.IV/ doręczył za pośrednictwem Adamczyk Marii ps. "Szarotka" swej narzeczonej Halinie Kokurewicz celem przekazania tych materiałów w Ambasadzie Amerykańskiej. Kokurewicz wyjechała do Warszawy, lecz z powodu choroby i przeszkód względnie trudności dostaniu się do ambasady, nie udało się jej doręczyć materiałów wywiadowi amerykańskiemu, wobec czego Kokurewicz, zgodnie z instrukcją, otrzymaną od Makusza, materiał ten spaliła.

Posiadając kopię wspomnianego wyżej serwisu osk. Makusz nie dał za wygraną i dążył za wszelką cenę do doręczenia materiałów szpiegowskich obcemu wywiadowi, tym razem konsulowi angielskiemu Scottowi w Katowicach, który jednakże w międzyczasie został odwołany tak, że osk. Makusz nie nawiązał kontaktu. Wobec tego osk. Makusz w dniu 8 maja 1952 r. zabrał "serwis", uzupełniony w międzyczasie nowymi wiadomościami do Warszawy, celem doręczenia go osobiście Ambasadzie, lecz znowu z powodu trudności nie zdołał dotrzeć do Ambasady, wobec czego materiały te zniszczył w obawie przed aresztowaniem.

W toku rewizji, przeprowadzonej w archiwum "Odwetu" mieszącego się w domu osk. Kukawskiego, władze bezpieczeństwa znalazły kopię wysłanego serwisu, która znajduje się w tomie IV akt sprawy.

W lutym 1952 r. w związku z intensywną propagandą prowadzoną przez rozgłośnie radiowe imperialistyczne, starające się wybielić zbrodniarzy faszystowsko - hitlerowskich morderców z Oświęcimia, Majdanku, Buchenwaldu i Katynia i przypisać ich zbrodnie Związkowi Radzieckiemu, osk. Makusz zapragnął udzielić pomocy oszczerczej propagandzie imperialistycznej i w tym celu sfabrykować fałszywe dowody z przesłuchania fałszywych świadków, których "wiarogodność" miało wzmocnić udział trzech księży, członków zbrodniczej bandy "Odwet" w przesłuchaniu rzekomego "autentycznego" świadka, którym miał być niejaki Ciepeliak Tomasz. W skład "komisji katyńskiej" wchodził osk. Makusz, osk. Kukawski, oraz inni skazani lub aresztowani członkowie "Odwetu" ksiądz Lech, ksiądz Kubowicz i ksiądz Wojtowicz oraz jako "protokółantka" Adamczyk Maria ps. Szarotka. Komisja ta ułożyła prowokacyjny spis wytań oraz zawczasu spreparowała odpowiedni "protokół". Komisja ta miała się zebrać w dniu 6 marca 1952 r., lecz ponieważ upatrzony "autentyczny" świadek nie przybył, wobec tego komisja zreorganizowała swój skład i postanowiła zebrać się ponownie w terminie późniejszym i przesłuchać innego "autentycznego świadka" Bawełkiewicza Jana, lecz w międzyczasie księża wycofali się z tej imprezy z obawy przed odpowiedzialnością, a ponadto działalność zbrodnicza "Odwetu" została przerwana. Zgodnie z intencją osk. Makusza i członków "komisji" tem spreparowany protokół fałszywego świadka w sprawie katyńskiej, podpisany pseudonimami członków komisji miał być przesłany do Kongresu Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, gdzie miałby być użyty w nagonce antyradzieckiej w charakterze "autentycznego" dowodu, obok w podobny sposób fabrykowanych i również "autentycznych" innych prowokacyjnych "dowodów", preparowanych przez propagandę imperialistyczną.

Od księdza Lecha Jana osk. Makusz otrzymał wiadomości dotyczące zagadnień religijnych, polityki Episkopatu Polskiego, przyczem osk. Makusz ostro potępił tą część Episkopatu i duchowieństwa polskiego, która zamianifestowała swoją podstawą patriotyczną między innymi w sprawie nienaruszalności granicy na Odrze i Nysie w manifestacji wrocławskiej /k.284 - 290 t.IV/

Na cele organizacji osk. Kukawski pod koniec 1951r. na polecenie osk. Makusza zebrał od księdzy Lecha, Wojtowicza i Kubowicza po 1000 zł, razem 3000 zł, z czego osk. Makusz dał osk. Królowi 2.400 zł., na potrzeby organizacyjne, resztę zaś sam rozchodził również na potrzeby organizacyjne.

Kontrrewolucyjny związek "Odwet Górski" gromadził również w celu realizacji swoich zbrodniczych zamierzeń - broń. osk. Makusz dowiedziawszy się, że na cmentarzu w Kamienicy ma być w jednym z grobowców zachowana broń po AKowska, prowadził poprzez osk. Kukawskiego i księdzy z Kamienicy, wspomnianych wyżej wywiad celem wykrycia tej broni, lecz bezskutecznie.

Osk. Król Franciszek posiadał z czasów konspiracji z A.K. pistolet maszynowy "Tjomsen" z większą ilością amunicji, a mianowicie 136 szt. w 6-ciu magazynkach nr. 1717/1468 - M.42 a także pistolet belgijski kal. 6,35 mm nr. 511526 i jeden granat obronny. Broń powyższą na polecenie osk. Makusza osk. Król przekazał w jesieni 1951r. Makuszowi dla celów organizacyjnych. Po upływie około 2-ciu miesięcy zimą 1951 /1952 r. osk. Makusz zwrócił automat "Thompson" osk. Królowi i broń ta została zakwestionowana w mieszkaniu osk. Króla w wyniku przeprowadzonej w dniu 27 kwietnia 1952 r. rewizji.

Osk. Mamak, Szef Wojskowej Służby Administracyjnej kontrrewolucyjnego związku "Odwet Górski" od czasu bliżej nieustalonego posiadał pistolet kal. 7,65 mm syst. "F.N." Nr. 131959 i 28 sztuk naboju do tego pistoletu i pistolet ten wraz z amunicją oddał jesienią 1951r. osk. Makuszowi dla celów organizacyjnych.

Ponadto osk. Makusz otrzymał jesienią 1951r. od skazanego członka "Odwetu" Chudzickiego Franciszka jeden granat obronny.

Jeden granat obronny oraz pistolet kal. 6,35 Nr. 511526 osk. Makusz zachował w zabudowaniach gospodarczych Państwowego Tartaku w Kamienicy i tam też przedmiotowa broń została zakwestionowana w czasie rewizji z końcem kwietnia 1952 r.

Otrzymany od osk. Mamaka pistolet kl. 7,65 mm wraz z amunicją osk. Makusz nosił przy sobie, a w początkach kwietnia 1952 r. wyjeżdżając dla nawiązania kontaktu z wywiadem zagranicznym do Katowic i Warszawy zabrał ze sobą również granat, otrzymany od osk. Króla. Pod koniec kwietnia lub z początkiem maja 1952 r. osk. Makusz, ukrywając się przed władzami w Krakowie, ukrył granat, który nosił przy sobie, na cmentarzu rakowickim. W dniu 9 maja 1952 r. osk. Makusz został aresztowany, przy czym znaleziono u niego i zakwestionowano wyżej wymieniony pistolet kal. 7,65 mm wraz z amunicją. W miejscu wskazanym przez osk. Mamaka na cmentarzu rakowickim, władze Bezpieczeństwa znalazły i zakwestionowały również ukryty tam granat.

Broń powyższą przechowali oskarżeni bez zezwolenia władz. Oględziny broni, dokonane przez biegłych, stwierdzają zdolność broni do użytku.

Wiosną 1951r. obk. Makusz w ramach swoich kontaktów organizacyjnych otrzymał od Gurgula Józefa szereg dokumentów wystawionych na nazwisko krewnego Gurgula - Liszki Władysława - i stanowiących własność tego ostatniego a to: wyciąg metrykalny legitymację służbową Rejonu Przemysłu Leśnego w Starym Sączu i zaświadczenie wojskowe. Powyższymi dokumentami Liszki Władysława osk. Makusz posługiwał się w czasie ukrywania się.

Osk. Makusz planował zdobywanie funduszków organizacyjnych do czasu, kiedy zostanie nawiązany kontakt z wywiadem obcym, skąd spodziewał się uzyskać większe sumy pieniężne, w drodze napadów rabunkowych. Między innymi zamierzał dokonać napadu na nauczyciela, przewożącego pobory dla swych kolegów, a ponadto na jednym z zebranych organizacyjnych ksiądz Lech Jan zapropomował oskarżonemu, by dokonał napadu rabunkowego na jego plebanię.

Osk. Makusz odrzucił jednak powyższy projekt. Do realizacji planów napadów rabunkowych jednakże nie doszło z powodu braku dostatecznej ilości broni i odpowiednich ludzi.

W toku swojej działalności osk. Makusz naciskał na swoich podwładnych, ażeby rozwijały jaknajwyższą działalność i werbowali ludzi. Pod koniec działalności "Sztabu Odwetu" tj. oskarżonych dały się zauważyć u części oskarżonych pewne wachania i opory wobec wzrastających wymagań osk. Makusza, przechodzące w chęć wycofania się z działalności kontrrewolucyjnej. Pod koniec marca 1952 r. osk. Joniec wystąpił z zarzutami, że działalność "Odvetu" jest nonsensem, a twierdzenia osk. Makusza o tym, że "Odvet" posiada charakter nadrzędnej organizacji kontrrewolucyjnej, jako jedynej reprezentantki mocodawców imperia-listycznych, są przezeń zmyślane, wobec czego należałoby zaprzestać działalności względnie wystąpić z organizacji. Zdanie osk. Jońca poparli osk. -ni Mamak i Król. Chcieli oni porozmawiać na ten temat z osk. Makuszem, lecz ten nie przyszedł na zebranie które odbyło się w domu Mamaka, przybył natomiast osk. Kukawski, który nie wyraził solidarności z osk. -nymi Jońcem, Mamakiem i Królem, oświadczył natomiast, że przekaże ich stanowisko osk. Makuszowi /k.74, 75, 131 i 49 t.II i k.148 t.I/.

Związek kontrrewolucyjny "Odvet Górski" został wreszcie zlikwidowany przez Władze Bezpieczeństwa, a wszyscy oskarżeni gresz owani, a to: osk. Makusz - jak już wspomniano poprzednio dnia 9 maja 1952 r. osk. Kukawski dnia 24 kwietnia osk. Król dnia 26 kwietnia 1952 r. osk. Joniec dnia 25 kwietnia 1952 r. i osk. Mamak również 25 kwietnia 1952 r.

Oskarżeni na rozprawie w większości przyznali się do winy, wyrażając skruchę, starając się jednakże winę swoją umniejszyć a niektórzy oskarżeni co do pewnych przestępstw, zarzuconych im aktem oskarżenia nawet zaprzeczyć. I tak:

Osk. Makusz przyznał się do winy w całości i obciążył resztę współoskarżonych w całej rozciągłości z tym jednak, że zaprzeczył jakoby pistolet kal.7.65 mm otrzymał od osk. Mamaka, podając, że otrzymał go od niejakiego, bliżej nieokreślonego go "Madaliskiego". W świetle jednak osk. Makusz konsekwentnie zeznawał, że broń tę otrzymał od osk. Mamaka /k.139 t.II/.

Sąd dał wiarę zeznaniom osk. Makusza ze śledztwa, gdyż bardziej są zgodne z całokształtem okoliczności sprawy

aniżeli wykrętne powoływanie się na mitycznego "Madalińskiego", którego adres osk. Makusz określił, że zamieszkuje "na Podkarpaciu". Tak samo osk. Makusz twierdził na rozprawie, że osk. Kukawski sam osobiście nie dostarczał mu materiałów szpiegowskich, a tylko umożliwiał mu dostęp do tajnej dokumentacji, którą osk. Kukawski dysponował. W tym samym kierunku zeznawał na rozprawie osk. Kukawski, który poza tym do przestępstwa z art. 86 § 2 KKWP przyznał się, z tym, że nie był zastępcą osk. Makusza, a tylko szefem organizacyjnym. Sąd dał wiarę odmiennym wyjaśnieniom osk. Makusza i osk. Kukawskiego ze śledztwa, gdyż logicznym jest, że skoro osk. Makusz mieszkał u osk. Kukawskiego i żywił się jego kosztem, a osk. Kukawski był pod względem organizacyjnym człowiekiem najbliższym osk. Makuszu, to osk. Kukawski, który - jak to wykazuje sprawa prób wycofania się trzech ostatnich oskarżonych z organizacji - pozostał do końca zdecydowanie po stronie osk. Makusza, nie miał żadnych powodów do ograniczenia się jedynie do tolerowania działalności szpiegowskiej osk. Makusza, tym bardziej, że w archiwum "Odwetu" znalazły się dokumenty tajne z tartaku, odpisane dosłownie w całej rozciągłości.

Osk. Król przyznał się do przestępstwa art. 4 § 1 MKK oraz z art. 86 § 2 KKWP starając się zmniejszyć liczbę osób, zwербowanych przezeń do organizacji. W śledztwie jednak przyznał się do zwербowania większej ilości osób /k.25-27 t.II/. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom osk. Króla ze śledztwa, potwierdzonym wynikami przewodu sądowego.

Ponadto osk. Król zaprzeczył, by dopuścił się przestępstwa szpiegostwa, powołując się na to, że osk. Makusz kons ekwentnie ani na rozprawie ani w śledztwie nie obciążył go w tym kierunku i w serwisie szpiegowskim brak jest wiadomości, pochodzących od niemo t.j. od osk. Króla. Sąd jednak dopatrzył się w działalności osk. Króla elementów szpiegostwa mimo iż rzeczywiście osk. Makusz ani na rozprawie ani w śledztwie w tym kierunku osk. Króla niczym nie obciążył. Osk. Król w śledztwie /k.35 t.II/ przyznał się, że doręczył osk. Makuszu odpis instrukcji, dołączonej do znalazcy aparatu lotniczo-meteorologicznego tzw. "aerosondy" i złożył mu o tym ustny meldunek. Jakkolwiek "aerosonda" nie stanowiła tajemnicy, gdyż każdy mógł ją znaleźć, i takie też było jej przeznaczenie, z tym tylko, że znalazca winien był odesłać zawiadomienie o tym na wskazany adres, to jednak meldunek ten został przez Króla potraktowany jako coś godnego zainteresowania się szpiega i meldunek ten znalazł się ostatecznie w archiwum "Odwetu" i w serwisie szpiegowskim /k.275-279/ t.IV/. Ten fakt w powiązaniu z tym, że osk. Król werbując świadka Olszaka Józefa, polecił mu zbieranie wywiadu odnośnie członków partii /k.157 t.II/ wskazuje, że osk. Król zajmował się również działalnością szpiegowską, jakkolwiek z całokształtu materiału sprawy niewątpliwie wynika, że udział jego w zbieraniu i przekazywaniu wiadomości w stosunku do innych oskarżonych był najniższy. Osk. Joniec przyznał się zarówno do zdrady stanu jak i do szpiegostwa, starając się jedynie odciążyć osk. Mamaka a częściowo i siebie co do ilości złożonych meldunków szpiegowskich.

Osk. Mamak przyznał się do zbrodni zdrady ojczyzny, zaprzeczając, by przechowywał nielegalnie broń lub dopuścił się szpiegostwa.

Z wyjaśnień oskarżonych ze śledztwa, a także z treści niektórych dokumentów szpiegowskich, gdzie jako składający meldunek figurują pseudonimy obu oskarżonych tj. Jońca

i Mamaka /k.291 t.IV/ wynika, że meldunki szpiegowskie oskarżeni Joniec i Mamak składali przeważnie wspólnie, gdyż osk.Mamak pod tym względem podlegał osk.Joncowi i obaj działali na terenie powiatu limanowskiego, a zwłaszcza gminy Mszala Dolna. Co do przestępstwa z art. 4 § 1 MKK odnosnie osk.Mamaka, to Sąd oparł się na wyjaśnieniach osk.Mamaka ze śledztwa ze względów wykluczonych poprzednio już wyżej.

Sąd nie dał wiary obronie oskarżonych, że śledztwo było prowadzone z naruszeniem zasad KWPK, gdyż jak to wynika z wielu protokółów przesłuchania oskarżonych i świadków w śledztwie, mieli oni tam pełną możliwość czynienia sprostowań i poprawek oraz zaprzeczeń, co na przykład wykorzystał osk. Makusz nie przyznając się konsekwentnie cały czas do posiadania broni. Z tych względów Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych złożone w toku śledztwa, a ile wzajemnie się pokrywają ze sobą i nie są sprzeczne z całokształtem okoliczności sprawy.

Wina oskarżonych została ponadto niezbicie potwierdzona ujawnionymi na rozprawie dowodami rzeczowymi, oraz zeznaniami świadków.

Oskarżeni czynami swoimi całkowicie wyczerpali znamiona przestępstw, zarzuconych im w akcie oskarżenia, Tworząc sztab organizacji kontrrewolucyjnej, zajmującej się szpiegostwem, a w przyszłości mającej na celu wystąpienie zbrojne przeciwko Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dopuścili się zbrodni zdrady Ojczyzny z art. 84 § 2 KKWP. Uprawiając działalność szpiegowską dopuścili się przestępstwa z art. 7 MKK z tym, że w stosunku do osk.Kukawskiego i osk.Jonca w zw.z art.15 § 2 gdyż obaj byli urzędnikami państwowymi. Przechowując nielegalnie broń osk-ni Król, Makusz i Mamak dopuścili się zbrodni z art. 4 § 1 MKK, a oskarżony Makusz, korzystając z cudzych dowodów dopuścił się ponadto przestępstwa z art. 196 KK.

Przy wymiarze kary uwzględnił Sąd następujące momenty. Osk-ny Makusz, przedwojenny "dwójkarz", pełniący wysokie funkcje w kontrwywiadzie A.K. w okresie okupacji, kiedy to nawiązał ścisłą współpracę z Gestapo, był założycielem i kierownikiem kontrrewolucyjnej organizacji "Odwet Górski", sam sporządził serwis szpiegowski, który za wszelką cenę usiłował przekazać wiadom wywiadowi imperialistycznemu, wskazując tym maksymalne napięcie złej woli i nienawiści do ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Niebezpieczeństwo społeczne popełnionego przezeń czynu jak i jego osoby jest tak wielkie, że winien on być wyeliminowany ze społeczeństwa na zawsze.

Osk.Kukawski, mając wyższe wykształcenie, będąc na kierowniczym stanowisku w Państwowym Zakładzie Przemysłowym, był zastępcą osk.Makusza i wydał powierzone mu przez państwo tajemnice w ręce zbrodniczej bandy "Odwet Górski: nadużywając zaufania, okazanego mu przez władze ludowe. Wytrwał on do końca w oddaniu dla zbrodniczej działalności osk.Makusza i oddał się od reszty oskarżonych, którzy w pewnej chwili zaczęli się wahać i wycofywać z działalności zbrodniczej. Osk. Kukawski wykazał się w maksymalne napięcie zamiaru przestępczego, wobec czego w powiązaniu z jego działalnością jako zastępcy osk.Makusza i tego, u którego osk.Makusz znalazł główne oparcie moralne i materialne, niebezpieczeństwo społeczne czynu oskarżonego Kukawskiego i jego osoby dla porządku prawnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jest również tak wielkie, że zasługuje on na najwyższy wymiar kary.

Co do pozostałych oskarżonych Sąd przy wymiarze kary wziął pod uwagę przede wszystkim - z jednej strony ujemne sylwetki tych oskarżonych i ich rolę i działalność w zbrodniczej organizacji kontrewolucyjnej "Odwet Górski" na funkcjach "sztabowych", z drugiej jednak strony przy ocenie stopnia napięcia zamiaru przestępczego, a w konsekwencji winy i społecznego niebezpieczeństwa czynów i osób tych oskarżonych Sąd uwzględnił jako okoliczność wybitnie łagodzącą, przeciwstawienie się w końcowej fazie ich działalności oskarżonemu Makuszowi i szukanie dróg zerwania z działalnością przestępczą. Okoliczność ta zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, gdyż potwierdzona została nie tylko wynikami rozprawy sądowej, lecz również materiałami śledztwa - jak to wykazało wyżej - które niewątpliwie zasługują w całej pełni na bezwzględne zaufanie.

Z tych też względów Sąd doszedł do wniosku, że kara wymierzona tym oskarżonym w pobliżu najwyższego ustawowego wymiaru kary odpowiada zupełnie stopniowi ich winy i względom słuszności oraz celowości, mając na uwadze prewencję ogólną, tym bardziej że organizacja "Odwet Górski" mimo szerszych aspiracji poza teren dwóch powiatów, a raczej ich części tj. kolku gmin nie wyszła.

Przy ocenie kar za poszczególne przestępstwa co do trzech ostatnich oskarżonych Sąd dopatrył się głównego niebezpieczeństwa w działalności organizacyjnej osk. Kórka, który zwerbował kilku członków oraz w dostarczeniu broni dla organizacji, podczas gdy jego działalność szpiegowska ma ciężar gatunkowy stosunkowo mniejszy, natomiast u osk-nych Jońca i Mamaka - odwrotnie - główne niebezpieczeństwo społeczne ich czynów polega na ich działalności szpiegowskiej tj. zn. na bezpośrednim gromadzeniu i przekazywaniu wiadomości, podczas gdy ich działalność organizacyjna poza zakres powyższy właściwie nie wyszła, nie zwerbowali oni bowiem do organizacji nikogo, mimo poleceń w tym kierunku osk. Makusza z k. 190/ t. I.

Kary dodatkowe uzasadnione są odpowiednimi, powołanymi wyżej przepisami prawnymi.

W tym stanie rzeczy Sąd, kierując się przepisami art. 3, 240, 245-247 KWPK

o r z e k a :

1. cyw. MAKUSZ - WORONICZ Zbigniew s. Ryszarda

w i n i e n j e s t

a/ że od czerwca 1951r. do chwili swego aresztowania w dniu 9 maja 1952 r. w Kamienicy, pow. Limanowa usiłował dokonać przemocą zmiany demokratyczno-ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w ten sposób, że założył i kierował związkiem kontrewolucyjnym pod nazwą "Odwet Górski" czym popełnił przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o
w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit. a/ i art. 49 § 1 KKWP na zawsze i przypadkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa.

b/ że od czerwca 1951r. do dnia 8 maja 1952 r. w Kamienicy pow. Limanowa i w innych miejscowościach, działając na szkodę Państwa Polskiego, gromadził wiadomości i dokumenty, z dziedziny politycznej gospodarczej oraz wojskowej, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, która następnie usiłował przekazać do ambasady Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w Warszawie, celem wykorzystania ich przez wywiad państw imperialistycznych, czym popełnił zbrodnię z art. 7 Dekr. z dnia 13.06.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art. 7 powyższego dekretu na karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit.a/ i art. 49 § 1 KKWP na zawsze i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 Dekr. z dnia 13.06.1946 r. na rzecz Skarbu Państwa,

c/ że od jesieni 1951r. do dnia 9 maja 1952 r. w Kamienicy pow. Limanowa i w innych miejscowościach bez prawnego zezwolenia przechowywał zdatną do użytku broń palną i amunicję a to: od jesieni 1951r. do dnia 27.IV.1952 r. pistolet magazynowy amerykański "Thompson" M.42 nr.1717/1468 z 6-ma magazynkami, 136 sztuk naboju do tego pistoletu, pistolet kal.6,35 mm nr.511526 i jeden granat ochronny - od jesieni zaś 1951r. do dnia 9 maja 1952 r. pistolet kal.7,65mm syst."F.N." nr.131959, 28 sztuk naboju do tego pistoletu i jeden granat obronny, czym popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 Dekr. z dnia 13.06.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to

s k a z u j e s i ę g o

w myśl art. 4 § 1 powyższego dekretu na karę śmierci, z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit.a/ i 49 § 1 KKWP na zawsze i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 Dekr. z dnia 13.06.1946 r. na rzecz Skarbu Państwa.

d/ że od wiosny 1951r. do chwili swego aresztowania w dniu 9 maja 1952 r. korzystał z dowodów tożsamości, a to karty meldunkowej, wyciągu metrykalnego, legitymacji służbowej, wystawionej przez Rejon Przemysłu Leśnego w Starym Sączu i zaświadczenia wojskowego, wystawionych na nazwisko i stanowiących własność Liszki Władysława na terenie Kamienicy pow. Limanowa i innych miejscowości, czym popełnił przestępstwo z art. 196 KK i za to

s k a z u j e s i ę g o :

w myśl art. 196 KK na karę 1/jednego/ roku aresztu.
W myśl art. 32 § 2 i art. 33 § 2 i 3 KKWP za wszystkie wyżej wymienione przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną - karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

2. cyw KUKAWSKI Marian s. Raymonda

w i n i e n j e s t

- a/ że od czerwca 1951r. do chwili swego aresztowania tj. do dnia 24 kwietnia 1952 r. w Kamienicy pow. Limanowa, działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratyczno-ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, usiłował tego dokonać przez to, że brał udział w kontrewolucyjnym związku pod nazwą "Odwet Górski" pełniąc w tym związku funkcję, "Zastępcy dowodcy", czym popełnił zbrodnię z art. 86 § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę śmierci z utratą w myśl art. 46 § 1 lit. a/ i 49 § 1 KKWP praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa.

- b/ że od jesieni 1951r. do kwietnia 1952 r. w Kamienicy pow. Limanowa jako kierownik Państwowego Tartaku w Kamienicy, a więc urzędnik państwowy, działając na szkodę Państwa Polskiego, przekazywał chętnie organizacji kontrewolucyjnej "Odwet Górski" - Makuszowi Zbigniewowi dokumenty, otrzymane przez Zarząd Tartaku od władz przełożonych oraz inne wiadomości natury politycznej, gospodarczej i wojskowej, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową celem przekazania ich wywiadowi państw imperialistycznych, czym popełnił zbrodnię z art. 7 w zw. z art. 15 § 2 dekr. z dn. 13.06.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to

s k a z u j e s i ę g o :

w myśl art. 15 § 2 powyższego dekretu na karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit. a/ i 49 § 1 KKWP na zawsze i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 dekr. z dnia 13.06.1946 r. na rzecz Skarbu Państwa,

w myśl art. 32 § 2 i 33 KKWP za obydwa powyższe przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną - karę śmierci, z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

3. cyw. KRÓL Franciszek s. Andrzeja

j e s t w i n i e n

- a/ że od czerwca 1951 r. do chwili swego aresztowania w dniu 26 kwietnia 1952 r. na terenie powiatu Limanowskiego, działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratyczno-ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, usiłował tego dokonać w ten sposób, że brał udział w kontrewolucyjnym związku pod nazwą "Odwet Górski", pełniąc funkcję "szefa oddziału dywersji", a zarazem oficera do spraw zleconych, czym popełnił zbrodnię z art. 86 § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o :

w myśl art. 66 § 2 KKWP na karę więzienia dożywotniego z utratą ~~w~~ myśl art. 46 § 1 lit. b/ KKWP praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na lat 5/pięć/ i przepadkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa.

b/ że od jesieni 1951r. do kwietnia 1952 r. na terenie powiatu limanowskiego i nowosądeckiego, werbując członków do organizacji kontrrewolucyjnej "Odwet Górski", trudniąc się również szpiegostwem, polecał im przeprowadzanie wywiadu i sam przekazał hersztowi tej organizacji - Makuszowi Zbigniewowi - wiadomości, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, czym popełnił zbrodnię z art. 7 dekr. z dnia 13.06.1946 r. i za to

s k a z u j e s i ę g o

w myśl art. 7 powyższego dekretu na karę więzienia przez 15/piętnaście/ lat z utratą ~~pra~~ w myśl art. 49 § 2 tegoż dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5/pięciu/ oraz w myśl art. 49 § 1 tegoż dekretu z przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

c/ że w okresie od wyzwolenia tj. od stycznia 1945 r. do dnia 27 kwietnia 1952 r. w Roztoce gm. Łukowica i w Kamienicy pow. Limanowa bez prawnego zezwolenia przechowywał zdatną zdatną do użytku broń palną, oraz amunicję, a to: pistolet maszynowy amerykański "Thompson" M.42 nr. 1717/1468 z 6-ma magazynkami, 136 sztuk naboju do tegoż pistoletu, pistolet kal. 6,35 mm Nr. 511526 i 1 granat obronny, czym popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 Dekr. z dnia 13.06.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to

s k a z u j e s i ę g o

w myśl art. 4 § 1 powyższego dekretu na karę więzienia dożywotniego z utratą ~~w~~ myśl art. 49 § 2 tego Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 7/pięciu/ i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 tegoż dekretu na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art. 32 § 2 i 33 § 1 KKWP za wszystkie wyżej wymienione przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną - karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5/pięciu/ i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

4. cyw. JONIEC Zygmunt s. Józefa

j e s t w i n i e n

a/ że od jesieni 1951r. do chwili swego aresztowania tj. do dnia 26 kwietnia 1952 r. w Limanowej i na terenie powiatu limanowskiego działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratyczno - ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, usiłował tego dokonać w ten sposób, że brał udział w kontrrewolucyjnym związku pod nazwą "Odwet Górski", pełniąc w tym związku funkcję komendanta powiatu limanowskiego do spraw wojskowych, czym popełnił zbrodnię z art. 8a § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o

32
w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę więzienia przez lat 15/piętnas-
cie/ z utratą w myśl art. 46 § 1 lit.b/ KKWP praw publicznych
i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5/pięciu/ i prze-
padkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu
Państwa.

b/ że od jesieni 1951r. do wiosny 1952 r. w Limanowej jako
referent handlowy Powiatowych Zakładów Mleczarskich w Łoso-
sinie Górnej, a więc jako urzędnik państwowy, działając na
szkodę Państwa Polskiego, zbierał i przekazywał Makuszowi
Zbigniewowi, hersztowi związku kontrrewolucyjnego "Odwet Gór-
ski" wiadomości z dziedziny politycznej, gospodarczej i woj-
skowej, stanowiącej tajemnicę państwową i wojskową, czym po-
pełnił zbrodnię z art. 7 w zw.z art.15 § 2 dekr.z dnia
13.06.1946 r. i za to

s k a z u j e s i ę g o

w myśl art. 15 § 2 powyższego dekretu na karę więzienia doży-
wotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw hono-
rowych w myśl art. 49 § 1 tego Dekretu na okres lat 5/pięciu/
i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 2 tegoż dekretu
na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art. 32 § 2 i 33 KKWP za oba powyższe przestępstwa wymie-
rza mu się jako karę łączną - karę więzienia dożywotniego
z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na
okres lat 5/pięciu/ i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu
Państwa.

5. cyw.MAMAK Stanisław s.Józefa

w i n i e n j e s t

a/ że od jesieni 1951r. do chwili swego aresztowania tj. do
dnia 26 kwietnia 1952 r. w Limanowej i na terenie powiatu
limanowskiego, działając w zamiarze dokonania przemocą
zmiany demokratyczno-ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospo-
litej Ludowej, brał udział w kontrrewolucyjnym związku pod
nazwą "Odwet Górski", pełniąc w tym związku funkcję szefa
służby wojskowej i administracyjnej, czym popełnił zbrodnię
z art. 86 § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę więzienia przez lat 15/piętnas-
cie/ z utratą w myśl art. 46 § 1 lit.b/ KKWP praw publicznych
i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5/pięciu/ i prze-
padkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu
Państwa.

b/ że od czasu bliżej nieustalonego do początku 1952 r. na te-
renie powiatu limanowskiego bez prawnego zezwolenia władzy
przechowywał zdalny do użytku pistolet kal.6,35 mm syst.
"F.N." nr.131959 i 28 sztuk naboju do tego pistoletu, czym
popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 dekr.z dnia 13.06.1946 r.
o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbu-
dowy Państwa, czym popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 dekr.
z dnia 13.06.1946 r. i za to

s k a z u j e s i ę g o

w myśl art. 4 § 1 powyższego dekretu na karę 15/piętnastu/ lat więzienia z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez okres lat 15/piętnastu/ i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa, w myśl art. 49 § 2 powyższego Dekretu

c/ że od jesieni 1951r. do wiosny 1952 r. w Limanowej, działając na szkodę Państwa Polskiego, zbierał i przekazywał hersztowi związku kontrewolucyjnego "Odwet Górski" - Makusowski Zbigniewowi dokumenty i wiadomości o charakterze politycznym, gospodarczym i wojskowym, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, czym popełnił zbrodnię z art. 7 Dekr. z dnia 13.06.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to

skazuje się go

w myśl art. 7 powyższego dekretu na karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez okres lat 5/pięciu/ w myśl art. 49 § 2 powyższego Dekretu i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 tegoż dekretu na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art. 32 § 2 i 33 KKWP za wszystkie powyższe przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną - karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5/pięciu/ i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art. 98 § 2 KWPK dowody rzeczowe: pistolet maszynowy "Thompson" M-42 nr.1717/1468 z 6-ma magazynkami, 130 sztuk naboju do tego pistoletu, pistolet kal.7,65 mm syst."F.N." nr. 131859, 28 sztuk naboju do tego pistoletu oraz dwa granaty obronne przekazane Wojewódzkiemu Urzędowi Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie.

Przewodniczący: /-/- Tolkan - mjr.

Ławnicy: 1/ /-/- Mieszkowski Bronisław choi
2/ /-/- Koziuto Witold - st.sierż.

Pieczęć okrągła z godłem R.P. o treści: Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie".

Najwyższy Sąd Wojskowy postanowieniem Nr.S 656/53 z dnia 31 grudnia 1953 r. w częściowym uwzględnieniu skarg rewizyjnych obrońców wojskowych wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 14 marca 1953 r. zmienił przez:
1/ złagodzenie orzeczonych kar, a to:

MAKUSZOWI - WORONOWICZOWI Zbigniewowi s.Ryszarda kary śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia orzeczonej za przestępstwo z art. 86 § 2 ^{KKWP} do kary więzienia przez 15/piętnaście lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5/pięciu/ lat i przepadkiem całego mienia, przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych art. 46 §1 lit.b/ art.49 § 2 i 48 § 1 KKWP,

kary śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia, orzeczonej za przestępstwo z art. 7 MKK do kary więzienia dożywotniego, z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5/pięciu/ lat i przepadkiem całego mienia, przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych art. 49 § 1 i 2 MKK

w zw.z art. 49 § 2 KKWP.

Kary śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych za zawsze przepadkiem całego mienia, orzeczonej za przestępstwo z art. 4 § 1 MKK do kary więzienia przez 15/piętnaście/ lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5/pięciu/ lat i przepadkiem całego mienia - przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych art. 49 § 2 MKK w zw.z art. 49 § 2 KKWP kary łącznej - do kary więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5/pięciu/ lat i przepadkiem całego mienia.

KUKAWSKIEMU Marianowi s.Ryszarda:

Kar śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia orzeczonej za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP i z art. 7 w zw. z art. 15 § 2 MKK do kar więzienia po 15/piętnaście/ lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5/pięciu/ lat i przepadkiem całego mienia, przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych w pierwszym wypadku art. 46 § 1 lit b/ 49 § 2 i 48 § 1 KKWP w drugim wypadku art. 49 § 2 MKK w zw. z art. 49 § 2 KKWP

kary łącznej - do kary więzienia przez 15/piętnaście/ lat, z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5/pięciu/ lat i przepadkiem mienia.

KROŁOWI Franciszkowi s.Andrzeja:

kar więzienia dożywotniego orzeczonej za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP i art. 4 § 1 MKK do kar więzienia po 15/piętnaście/ lat przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych w pierwszym wypadku art. 46 § 1 lit. b/ 49 § 2 i 48 § 1 KKWP w drugim wypadku art. 49 § 2 MKK w zw.z art. 49 § 2 KKWP

kary łącznej - do kary więzienia przez 15/piętnaście/ lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5/pięciu/ lat i przepadkiem całego mienia.

JONCOWI Zygmuntowi s.Józefa:

kary 15/piętnastu/ lat więzienia orzeczonej za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP, do kary 10/dziesięciu/ lat więzienia, kary więzienia dożywotniego orzeczonej z art. 7 MKK w zw.z art. 15 § 2 MKK do kary 12/dwunastu/ lat więzienia, przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych art. 49 § 2 MKK w zw.z art. 49 § 2 KKWP.

kary łącznej - do kary 12/dwunastu/ lat więzienia z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5/pięciu/ lat i przepadkiem mienia.

MAMAKOWI Stanisławowi s.Józefa:

kar po 15/piętnaście/ lat więzienia orzeczonej za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP i z art. 4 § 1 MKK do kar po 10/dziesięć/ lat więzienia.

Kary więzienia dożywotniego orzeczonej za przestępstwo z art. 7 MKK do kary więzienia przez 12/dwanaście/ lat, przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych art. 49 § 2 MKK w zw.z art. 49 § 2 KKWP, kary łącznej - do kary więzienia przez 12/dwanaście/ lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5/pięciu/ lat i przepadkiem mienia.

2. Zaliczenie na poczet wykonania kary okresu tymczasowego aresztowania:
KUKAWSKIEMU Marianowi s.Rajmunda, KROLOWI Franciskowi s.Andrzeja, JONCOWI Zygmuntowi s.Józefa, i MAMAKOWI Stanisławowi s.Józefa od dnia 29 kwietnia 1952 r. i przyjęcie tej daty jako początek wykonania kary każdemu z nich.

II. Z powyższymi zmianami utrzymać tenże wyrok w mocy.

Stwierdzam prawomocność orzeczenia z dniem 31 grudnia 1953 r. i jego wykonalność w stosunku do skazanych: MAKUSZA WORONICZA Zbigniewa s.Ryszarda, KUKAWSKIEGO Mariana s.Rajmunda, KROLA Franciszka s.Andrzeja, JONCA Zygmunta s.Józefa i MAMAKA Stanisława s.Józefa.

Kraków, dnia 18 stycznia 1954 r.

Sędzia: /-/ Tołkan - mjr.

Pieczęć okrągła z godłem R.P. o treści: Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie.

Za zgodność:

6150/SH



Kierownik Sekretariatu
Prok. Rej. w Krakowie
Kubiński Michał - ppor.

4.08.54r.